

KENNELTENTTI

DEEP DELIGHT

1. Kennelnimi, nimi, osoite, yhteystiedot
 Deep Delight,
 Pia Syväniemi
 Hämeenkartano, Hylsytie 1,
 92400 Ruukki
 puh. 050 345 2994
 deepdelight2000@hotmail.com
 www.deepdelight.net

2. Miksi dobermann?

Rotuun hurahdin n. 30 vuotta sitten. Ihastuin niinkin olennaiseen seikkaan kuin ulkomuotoon (sittemmin tutustuttuani rotuun lähemmin, sopi se minulle luonteensa ja käyttöominaisuuksiensa puolesta täydellisesti). Tuolloin ei muitänähnytään kuin molemmista päistä ty pistettyjä, en voinut kuvitellakaan kauniimpaa koiraa. Se muistuttaa jaloudessaan (myös ulokkeilla varustettuna!) lämminveristä hevosta: uljasryhtinen, uhkuu voimaa, notkeutta, kestävyyttä ja nopeutta. Upea otus!

90-luvun alussa tapasin miehen ja kävi ilmi että hänellä oli dobermanni: valinta oli tehty. Mies on sama ja rotukin osoittautui minulle erittäin sopivaksi. Tuo ensimmäinen dobberi oli luultavasti se ´ maailman vaikein ´ koira, se ei kuitenkaan minua lannistanut. Taro teki minuun lähtemättömän vaikutuksen ja rotu on inhimillisyydessään tullut jäädäkseen talouteeni.

3. Jalostustavoitteesi?

Kunnianhimoinen tavoitteeni on nimenomaan jalostaa rotuamme, ei vain ´ tehdä pentuja ´. Toivon ja pyrin että yhdistelmilläni on jotain positiivista annettavaa rodullemme. Mikään tittelirivi ei tee koirasta hyvää jalostuskoiraa, eikä sen puute tarkoita ettei koira sopisi jalostukseen. Ja kun kohdalle sattuu koira joka ei täytä vaatimuksia jalostuskoirana, sitä pitää malttaa olla käyttämättä tai ei ainakaan toistaa tätä yksilöä jalostukseen jos sen sopimattomuuden on huomioinut.

Pidän tärkeänä että terveys, luonne ja käyttöominaisuudet ovat tiedossa myös jalostukseen tarkoitettujen koirien sisaruksilta ja lähisukulaisilta. Hyvä jalostuskoira jättää parempaa jälkeä kuin itse on. Tähän toivottavasti pääsen kun etsin narttuni sitä mahdollisimman monipuolisesti täydentävää urosta. Yhdistelmää, jossa kaksi puutetta kohtaavat, pyrin kaikinpuolin välttämään ja se aktivoi minua hyvin paljon tutkimustöissäni.

Mielestäni terveen ruumiinrakenteen omaava koira on kaunis. Sellainen että se voi vaivatta suoriutua sille annettavista tehtävistä (ei siis liioiteltu mistään, koskee kaikkia rotuja). Psykkinen terveys huokuu myös ulkonäköön. Koira on tarvittaessa rauhallinen eikä hötkyile turhia, se on tyytyväinen itseensä eikä sillä ole tarvetta joka hetki sijaistoiminnoille eikä sen tarvitse pullistella joutavia. Ja kun aletaan töihin, sitä ei tarvitse houkuttaa nameilla ja leikittää leluilla hiki päässä, vaan se osoittaa palveluhalukkuutta heti ohjaajalleen (tietenkin tuohon pitää olla pohjatyö tehtynä sinä tärkeänä pentuaikana!).

Minulla on ollut hienoja kokemuksia kouluttamieni koirien kanssa, sekä kasvattini ovat saaneet silmäkulmat kastumaan onnesta niin kentillä kuin kehissäkin. Kaikkein tärkein asia on kuitenkin se että koira on onnellinen ja siihen ollaan tyytyväisiä kotioloissa. Jos koira vielä saa perheen harrastamaan yhdessä, tyytyväisempi en voisi olla. Harrastus voi olla ihan mitä vain, kunhan jotain tehdään. Onnellinen koira omistaa onnellisen omistajan ja päinvastoin. Toivon että parhaat hetket minulla kasvattajana ovat edessäpäin. Aina löytyy parannettavaa.

4. Miten erotut muista kasvattajista?

Oikeastaan vierastan sanaa kasvattaja. Tietysti olen pentujeni omistajille kasvattaja mutta mieluiten olisin pelkkä Pia ;), ihminen jota on helppo lähestyä ja jolta saa rehellisen vastauksen kysymyksiin/ongelmiin. Näitä apujani annan kaikille jotka niitä kysyvät, olipa koira mistä kennelistä tahansa ja olipa se minkä rotuinen tahansa.

En osaa sanoa miten eroan, voin vain kertoa millainen olen ihmisenä. Vuosien (reilu 30 v.) varrella työni ja tämän harrastuksen parissa on tullut erittäin paljon ystäviä koira- ja hevosporukoista (Suomesta ja ulkomailta), heidän kanssaan on mielenkiintoista pähkäillä asioita ja asettua ajattelemaan asioita eläimen näkökulmasta. Joukossa on paljon alansa ammattilaisia ja heiltä olen saanut hyvin arvokkaita neuvoja ja vinkkejä. Koulutukselle antaa hyvät lähtökohdat kun oppii (tai ainakin tiedostaa että olisi opittava) ajattelemaan kuin eläin ajattelisi.

Kantanarttuni oli ensimmäinen kisakoirani. Se pentuesisaruksineen osoitti hyvää koulutettavuutta sekä kokeneempienettä aloittelijoidenkin käsissä. Uskon että valintani oli oikea astuttaa tuo kaikinpuolin upea narttu. Nera, Dufas Hermiaoli se elämäni koira, koira jota saan kiittää kaikesta ja jonka luonteenpiirteitä huomaan paljon myös kasvateissani, varsinkin nartuissa.

Toivon ja pyrin valitsemillani yhdistelmillä aikaansaamaan rotumääritelmän mukaisia koiria, kaikinpuolin. Olisin valmis ottamaan kotiini kasvamaan jokaisesta yhdistelmästäni pennun, se vain ei ole valitettavasti mahdollista kun vuorokaudessa on vain 24 tuntia... Kotonani on tällä hetkellä neljä koira ja pentu tarvitsee varsinkin ensimmäisen vuoden aikana hyvin paljon omistautumista itseensä että siitä kehkeytyy mukava kisakoira, johon tähtään aina pennun ollessa talossa. Tuolloin luodaan se pohja tulevalle suhteelle. Syksy näyttää lähdenkö penturumbaan kuitenkin.

Olen kasvateistani hyvin kriittinen, niin ulkonäöllisesti kuin luonteidenkin puolesta. Perfektionisti ei ole koskaan täysin tyytyväinen ja löytää realistisesti aina parannettavaa ja se on mielestäni hyvä niin. Täydellistä koira ei ole vielä jalostettu, onneksi. Kannustan aina menemään testeihin, näytelmiin ja kokeisiin, vaikka sieltä ei olisikaan odotettavissa niin hyvää tulosta.

..jatkuu seuraavalla sivulla...

KENNELTENTTI

5. Mitä ohjeita annat dobermannin ostajalle? Miten tuet?

Ensimmäiseksi kysyn miksi ko. rotu, jos kyseessä ensimmäinen rotuaan edustava haaveissa taloon. Kerron rehellisesti että kyseessä ei ole mikään helppo rotu (sellaista ei toki ole olemassakaan), eikä välttämättä nyt se vaikeinkaan.

Pitkäjännitteisyyttä, päättäväisyyttä ja hermoja tullaan luultavasti tarvitsemaan, ei tietenkään aina mutta ko. ominaisuudet on hyvä omata. Huumorintaju on myös hyvä höyste luonteenpiirteessä.

Rotu vaatii paneutumista, mutta kaikki se aika jonka annat koiralle sen ensimmäisenä vuotena, palkitsee sinut yhteisen elämän loppuajaksi. Sanonta: dobermannia on kohdeltava rautaisin silkkihansikkain pitää mielestäni hyvin paikkaansa.

Varmasti jokaisen kasvattajan kohdalle sattuu niiden ihanien asioiden lomaan ikäviäkin asioita. Punnitsen asiat (ongelmat) joka kantilta, yöuniinkin se usein vaikuttaa. Jos siis en heti osaa vastata johonkin kysymykseen, otan selvää. Kaikki kysymykset ovat mielenkiintoisia, niin aloittelijoiden kuin kauemminkin harrastaneiden. Niistä oppii ja ne myös opettavat myös itseä katsomaan asioita monelta kantilta. On

hyvin antoisaa kun ongelmat ratkeavat ja saa koirakon toimimaan neuvoillaan.

Olen tukena niin suruissa kuin iloissakin, ehkä kuitenkin koen että niine suruina minä olen se ensimmäinen jonka puoleen toivon käännettävän. Hyvät hetket ovat muualla ja minä se seinä joka en jätä enkä petä niinä huonoinakaan hetkinä. Kun menee hyvin, kavereista ei ole puutetta, mutta kun menee huonosti, silloin ystävät ja kavereus punnitaan.

Lähiseudun kasvateille järjestän koulutuksia (maasto/tottelevaisuus/näyttely) aina niin heidän halutessaan, joko yksityisesti tai tapaamme isolla porukalla. Joukossa on ollut myös muiden kasvatteja. Koko viime talvi tavattiin luonani lauantaisin, nyt kesälomien kourissa tapaamiset ovat lipsuneet, mutta emmeköhän me taas aktivoidu kun syksy kolkuttaa ovelle. Kasvateilleni tarjoan kotoamme myös tarvittaessa hoitopaikkoja muutamaksi päiväksi tai vaikka pitemmäksikin aikaa. Kasvattini perheineen ovat aina tervetulleita meille läpikulkumatalla joko vain kaffelle tai yökylään. Koen että luovutan kotoani nelijalkaisia lapsiani jotka voivat luottaa minuun aina. Niin haluan sekä koen sen luonnolliseksi.

Haluan kiittää kaikkia DD koiran omistajia ilman teitä ei olisi minua. Osasta teistä on tullut elämäni mittaisia ystäviä.

Olen luottamukseenne arvoinen myös jatkossa.

DeepDelight kasvattajaluokka Vaasassa 2007, kuva: Anita